

Mladi risar.

Tako! Zdaj resno se pokaži
In misli, da si kameniten kip!
Ne smēji se, to mene draži,
Skaziti zna se slika zadnji hip.

Lepo imej zaprta usta,
Ne reži se mi vendar kar naprej;
Sicer naslikam te kot pusta,
Kot strah v koruzi boš na pločki tej.

Ne suči se mi kot vreteno;
Saj pravim, tebe slikati je križ!
Ko vtrobim ti naposled eno,
Vznevoljiti že z drugo me želiš.

Ne glej tako po strani k meni,
Kot tam ob božjem grobu stražniki,
Pa tisto punco malo sem okreni,
A ti v nobeno stran se ne geni!

Še hip — in slika je gotova. —
Poglej, zadeta tu si, kot živiš,
Le punčka gleda kakor sova —
Če s tabo ni — je pa s to punco križ.*

— ž.

Jakec kozla jahal.

Strgal se je vozal,
Prost utekel kozel.
Zdolaj ob potoci
Pase se na loci.
Sočna tam je trava
Kozlu paša zdrava.
Kozel brado ima,
Pa oblastno kima.
Ker mu paša tekne,
Zdaj in zdaj kaj blekne.
In roge nastavlja,
Kakor da zabavlja;
Mufha ga ujeda,
Kozel zlobno gleda.
Siť redilne trave
Išče si zabave.
Da pa z glavo kima,
Kozel povod ima:
Jakec, glej, ongavi
Stôpa po dobravi.

Mar doma bi risal
In račune pisal;
Bil domá po šoli,
Ne pa ril okoli!
H kozlu gre brez straha —
Morda ga zajaha.
Res prav to namerja
Jakec ptič brez perja.
Kaj če kozel kima
In rogove ima —
Potepenče mlado
Zgrabi ga za brado.
Jakec z ного migne,
V hipu nanj se dvigne,
Tamkaj ob potoci
Jaha ga po loci.
A zabava krasna
Zdi se mu počasna.
Onostran potoka
Tam je lepša loka,

Tam se lepše jaha,
Jakec de brez straha.
Glej, že v misli prvi
S kozlom je na brvi,
A nasred brvice
Zabledi mu lice.
Roka mu upade,
Ne drži več brade.
Jakca v sedlu zgane,
Kvišku kozel plane,
Zgane, da omahne,
V vodi se oplahne.
Ježa je končana —
Jakec, miš oprana . . .
Leze iz potoka
In premilo joka,
Joka, premišljuje —
Čaka ga še huje:
Leskovače olje
To ne bo najbolje! —
Vneslav.

Listje in cvetje.

Iz zaklada naših pregovorov.

24. Svet stoji na prošnji.

Mislil sem, da vam je ta naš narodni pregovor bolj znan, in da boste lahko rešili preprosti — rebus v prvem letošnjem listu. A videti je, da še ni tako obče znan, ker se je oglasilo le malo rešilcev. Treba torej, da ga vam nekoliko pojasnim.

Pregovor: „Svet stoji na prošnji“, pomeni, da na svetu največ odločujejo prošnje. Tega se lahko prepričate, kamorkoli se ozrete.

Že malega otročiča učé modri stariši in vzgojitelji, da mora prositi, kadar hoče kaj prejeti. Stariši imajo sicer dolžnost skrbeti za otroka, a prošnja naj ga spominja, kako je sam nezmožen in kako hvaležen mora biti svojim skrbnim vzgojiteljem. In predno otrok